

ת"פ 42381/07/19 - מדינת ישראל ע"י נגד בן טוביאנה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 42381-07-19 מדינת ישראל נ' טוביאנה

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא טל אוסטפלד נאוי
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רוני אלסטר
הנאשם	בן טוביאנה
	ע"י ב"כ עוה"ד דפנה רינסקי

גזר דין

העובדות והאישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות כדלקמן:
א. **החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה**, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**");
ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין;

במועד הרלוונטי לאישום, עבדו הנאשם ואביו ("שון") בדוכן שבבעלותם בשוק בנתניה. אחיו של המתלונן ("ג") עבד אף הוא בדוכן אחר שבבעלותו. ביום 01.03.18 נתגלע סכסוך בין המתלונן לשון. אחר, שזהותו אינה ידועה, השליך בקבוק לעבר המתלונן ופגע בראשו. המתלונן, סבר שהנאשם זרק את הבקבוק, ניגש לדוכן וסטר לשון על לחיו הימנית. בתגובה, רץ הנאשם נטל סכין עם להב כסוף ורץ עמה במסדרונות השוק לעבר המתלונן עד שאחר עצר בעדו.

רישום פלילי

2. לחובת הנאשם הרשעה קודמת בפלילים משנת 2018, בגין ביצוע עבירה של היזק לרכוש במזיד.

הממונה על עבודות השירות

3. בחוות דעת הממונה מיום 24.11.22 נמצא הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירים מפורטים.

4. **בראשון, מיום 29.8.21** פורטו בהרחבה תולדות הנאשם. צוין כי הנאשם בחור צעיר כבן 24, מתגורר בבית הוריו ומזה כשנה עובד עם אביו בחנות ירקות בבעלות משפחתית. הנאשם תאר קשיים בילדותו על רקע התמכרות אביו לסמים ומעורבותו בפלילים, סיים 12 שנות לימוד ועד לאחרונה עבד בעבודות מזדמנות.

הנאשם מסר כי החל להשתמש בסם מסוג קנאביס באופן מצומצם כאשר היה כבן 16 ולאחר שסיים לימודיו, חבר לסביבה שולית והעמיק שימוש בעיקר באלכוהול. הנאשם תיאר כי השימוש בקנאביס גרם לו בתחילה לתחושות חיוביות אך בהמשך החל לסבול מחרדות ולכן הפחית את השימוש בסם. כיום ציין, הוא משתמש בסם לעיתים רחוקות ועל רקע חברתי.

באשר לאלכוהול תיאר הנאשם כי תחת השפעת אלכוהול חש תחושות הנאה ושחרור, מצליח לתקשר באופן פתוח וישיר עם הסובבים וחש הקלה עם הלחצים הנפשיים עמם מתמודד בשל מצבו המשפחתי.

בהתייחס הנאשם לביצוע העבירה הנוכחית, קיבל אחריות חלקית על מעשיו. ברקע לביצועה ציין כי באותו יום במסגרת חגיגת פורים היה תחת השפעת אלכוהול ואכל עם אביו ואחיו במסעדה קרובה לחנות של אחיו. כאשר הגיע למקום מסרו לו אנשים כי המתלון מחפש אותו כיון שחשב כי הנאשם הסב לו נזק. בדיעבד התברר כי המתלון טעה.

המתלון התקרב לאביו והיכה אותו בפניו במכת אגרוף תוך שהאשים את האב כי הנאשם זרק עליו בקבוק ופגע בו. בהמשך, מסר הנאשם, חיפש אחר כלי נשק להתגונן מפניו של המתלון ולהרתיעו ואז אף החל לרדוף אחריו על מנת להרחיקו ממשפחתו. הנאשם הביע חרטה על השימוש בסכין ומסר כי לא התכוון לעשות בה שימוש. לדבריו אחז בה על מנת להפחיד את המתלון.

שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית של הנאשם כשניכר כי הוא עושה שימוש לרעה באלכוהול כשאינו מצליח לשלוט בכמויות אותן הוא צורך וכי תחת השפעת האלכוהול הוא מתקשה לווסת דחפיו ולרסן תגובותיו. בנסיבות אלה הופנה הנאשם ליחידה לטיפול בהתמכרויות "בית חוסן" אך הנאשם מסר כי אינו מעוניין להשתלב בטיפול ביחידה משאינו חווה את בעיית השתייה שלו כהתמכרות.

שירות המבחן התרשם מבחור צעיר, בעל תפקוד חיצוני לקוי כשהוא מתקשה בתפקוד עצמאי בהתאם לנדרש בגילו. בבסיס ביצוע העבירות להערכת שירות המבחן עומדים דפוסי השימוש באלכוהול, מצבו הרגשי, קשיים בוויסות דפוסי האימפולסיביים והיעדר הכוונה ומערכות תמיכה משמעותיות.

נוכח קושי הנאשם בשיתוף פעולה במסגרת האבחון, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו.

5. **בתסקיר השני מיום 1.12.21** צוין כי הנאשם התייצב שוב בשירות המבחן והביע נכונות ליטול חלק בקבוצה

ייעודית לצעירים עוברי חוק אך התקשה להציב לעצמו מטרות לטיפול. הנאשם לא התייצב למפגש הראשון ובמסגרת המפגש השני שיתף באופן מצומצם והתקשה להגדיר ציפיותיו, מנגד ניכר כי השתלב באופן חיובי מבחינה חברתית. למפגש השלישי לא התייצב ולמפגש הרביעי הגיע באיחור. במסגרת המפגש החמישי הביע ספקנות באשר ליכולתו לערוך שינוי משמעותי בחייו.

שירות המבחן מתאר כי הנאשם התקשה לשותף פעולה, התקשה להגיע בזמן למפגשים הקבוצתיים וכן התרשם מחוסר בגרות בהתנהגותו, קשיי התארגנות משמעותיים וכן חובר הבנה באשר למטרות ההשתתפות בקבוצה, משכך מתקשה שירות המבחן להעריך את יכולתו להיתרם מהטיפול באופן אשר יפחית את הסיכון במצבו. לצד זאת התרשם שירות המבחן מתחילתו של שינוי במהלך המפגש האחרון.

6. **במסגרת התסקיר השלישי** הבהיר שירות המבחן כי אחד ממוקדי ההתערבות במסגרת הקבוצה הייעודית בה שולב הנאשם הינו השימוש בחומרים ממכרים אך נדרשת דחייה על מנת שתיבחן יכולת הנאשם לשותף פעולה עם שירות המבחן והקבוצה הייעודית בעניין זה.

7. **בתסקיר הרביעי** מיום 9.3.22, ציין שירות המבחן כי הנאשם לא התמיד בהגעתו למפגשי הקבוצה, כאשר למפגש האחרון הגיע נסער מבולבל וניכר כי היה תחת השפעת אלכוהול. בשיחה טלפונית עם הנאשם, מסר זה כי אינו רואה בעייתיות בשימוש שעושה באלכוהול והביע ספק באשר ליכולתו להשתלב בטיפול בתחום האלכוהול, זאת נוכח חששו כי יתקשה לעמוד בכללים ובדרישות המקום ונוכח קשיי התארגנות. לצד זאת הסכים להפנייתו לוועדת קבלה ליחידה להתמכריות. הנאשם לא התייצב לריאיון ומאז ניתק את הקשר עם שירות המבחן.

להתרשמות שירות המבחן, בעת הנוכחית מתקשה הנאשם לגייס את הכוחות הדרושים לצורך התגייסות לטיפול אפקטיבי אשר יסייע בהפחתת רמת הסיכון. ההליך המשפטי אינו מהווה גורם מדרבן עבורו ועל כן שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

טיעוני הצדדים

8. טיעוני המאשימה

המאשימה הדגישה את הפוטנציאל לנזק בעבירות מסוג זה, כאשר לא אחת מובילות לאירועי פציעה או רצח, כאשר במקרה זה, הנאשם לא הסתפק בהחזקת הסכין אלא אף איים על המתלונן בפגיעה בו.

לטענת המאשימה המתחם ההולם עבירות מסוג זה נע בין מספר חודשים שיכול וירוצו על דרך עבודות שירות ועד לשנת מאסר והפנתה לפסיקה.

באשר לנסיבות הקשורות בנאשם עצמו התייחסה המאשימה לגילו הצעיר של הנאשם, לעובדה כי הודה וחסך

זמן שיפוטי ומנגד התייחסה לכך שמדובר במי שעומד כנגדו עבר פלילי.

עוד התייחסה המאשימה לתסקירי שירות המבחן וציינה כי שירות המבחן התרשם מקושי הנאשם לגייס כוחות והמליץ על הצבת גבול מבחינת הנאשם. המאשימה אף שקלה את חלקו של המתלונן באירוע (ת/2).

נוכח האמור עתרה המאשימה לגזור על הנאשם 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, התחייבות וקנס.

9. טיעוני ההגנה

בטיעוניה הדגישה הסניגורית את מאמציו של הנאשם ליטול חלק פעיל ולהשתלב בהליך הטיפול. עוד הדגישה את חלוף הזמן והעובדה כי לא נפתחו כנגדו תיקים פליליים נוספים. בשים לב להתרשמות שירות המבחן לפיו בהיעדר הליך הטיפול, לא יפחת הסיכון מהנאשם, הרי שדווקא היעדר קיומם של תיקים נוספים מעלה כי אין המדובר במי שהוא בעל מאפיינים עברייניים אלא מדובר באדם שההזנחה והאופן בו גדל, ניכרים לחלוטין.

בהתייחס לנסיבות העבירה עצמה ציינה הסניגורית כי הנאשם הגיב לתקיפתו של אביו. אכן אין בכך כדי להצדיק התנהגות אלימה ואולם, הנאשם פעל בהיעדר כוונה להרים סכין, לא כל שכן לרוץ אחר המתלונן עם הסכין בידו. מדובר במי שמסייע בפרנסת אמו ואחיו ואינו בעל מאפיינים עברייניים.

הסניגורית הוסיפה כי הנאשם נעדר יכולת התארגנות ובעל קשיים מרובים, הפנייתו לעבודות שירות תקשה עליו משמעותית.

הסניגורית ביקשה כי בית המשפט יפעל במידת הרחמים ויסתפק בענישה על דרך קנס.

דין והכרעה

10. במעשיו פגע הנאשם בביטחון הציבור ובשלומו. לעבירות הסכינאות פוטנציאל נזק גדול בהיותן עבירות מסגרת לכל עבירות האלימות. נשיאת סכין ברחוב מסוגלת להסלים כל קטטה לכדי פגיעה פיזית קשה ואף סכנה לחיי אדם. וראו:

"סכין הנישאת על גוף במערכה הראשונה סופה שהיא נשלפת וננעצת בגופו של הזולת במערכה השניה... אכן, זו דרכו של מיקצת הנוער בימינו ליישוב חילוקי דעות. בימים שמכבר נהגו אנשים ליישב חילוקי דעות שנתגלעו ביניהם בדו-קרב של צחצוח חרבות או בדו-קרב בירי של אקדחים... הסכינים למיניהן תפשו כיום את מקום החרבות, ובצד האקדחים משמשות אף הן מכשיר ליישובם של חילוקי דעות. תופעה ממאירה זו מטילה על בתי-המשפט חובה למיגורה המוחלט, ודרכם של בית-המשפט

להעלות תרומה ראויה היא - בין השאר - על דרך הטלתם של עונשים חמורים. ("ע"פ 9133/04 גורדון נ' מ"י (20.12.2004)).

11. אינטרס החברה בעבירת האיומים הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט.

12. במסגרת בחינת נסיבות ביצוע העבירה ישלהתייחס לנסיבות החזקת הסכין והן לפוטנציאל הנזק הטמון בהחזקת הסכין כגון הצטיידות בסכין לצורך השתתפות בריב כזה או אחר, או הגעה עם סכין למקום ציבורי.

הנאשם חזה במתלונן תוקף את אביו ובתגובה לכך רץ לדוכן השוק, נטל סכין ארוכה עם להב כסוף ורץ עמה במסדרונות השוק לעבר המתלונן עד אשר אחר עצר בעדו. ודוק. פוטנציאל הנזק גבוה לאין ערוך באשר היה נדרש גורם שלישי כדי לעצור את הנאשם מלהמשיך ולרדוף אחר המתלונן בעודו אוחז בסכין שלופה.

אבהיר כי בענייננו, החזקת הסכין באה לקדם פני קטטה. היות הנאשם אוחז בסכין תוך שהוא רודף אחר מי שתקף את אביו, מהווה נסיבה לחומרה, זאת בשונה ממי שפסע ברחוב או נסע במכוניתו כשבאמתחתו מצויה סכין, אך אינו מעורב בקטטה או לא שלף אותה לעברו של אחר.

בחינת נסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן מצביעה על פגיעה ברף הבינוני בערכים המוגנים.

13. מתחם הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם רחב ותלוי בנסיבות המקרה - סוג הסכין, מטרת ההחזקה, המיקום בו נמצאה הסכין, נסיבותיו האישיות של הנאשם ועוד. כך למשל:

רע"פ 5833/20 **דרדיק יקיר נ' מ"י** (17.9.20) נאשם שהחזיק בתיקו סכין בעת כניסתו לבית המשפט. לנאשם עבר פלילי, הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, ובשים לב לכך הוטלו עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, אותן ריצה לבסוף כמאסר בפועל עקב אי התאמתו לעבודות השירות. הערעור ובקשת רשות הערעור-נדחו.

ברע"פ 8181/20 **נעים אלקיעאן נ' מ"י** (26.11.2020) נדון עניינו של מי שהורשע בעבירה של החזקת סכין. בשים לב לעברו הפלילי ומנגד נסיבותיו האישיות שבאו לידי ביטוי במסגרת התסקיר, גזר בית המשפט 5 חודשי מאסר בפועל והפעיל את עונש המאסר המותנה בן 7 חודשים שעמד לחובתו, חלקו בחופף וחלקו במצטבר. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם, בהתחשב בנסיבותיו האישיות, וגזר עליו 4 חודשי מאסר בפועל ואת המאסר המותנה יישא בדרך של מאסר בעבודות שירות. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מ"י** (22.1.15) מדובר במי שהחזיק סכין תוך שהוא מעורב בקטטה. בית המשפט ציין כי אין המדובר בהחזקה באופן אקראי והמושג החזקת סכין לשם הגנה עצמית צריך להיעלם מן העולם. בית המשפט קבע כי המתחם בגין עבירת החזקת הסכין יעמוד על הטווח הנע בין 6 חודשי מאסר ועד ל-12 חודשי עמוד 5

מאסר. באותו עניין המבקש נדון גם בגין עבירת החזקת סם. בשקלול המתחמים והעבירות קבע בית המשפט מתחם הנע בין 9 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר וגזר עליו עונש של 18 חודשי מאסר הכולל הפעלת מאסר על תנאי. הערעור למחוזי ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחו.

בת"פ (שלום י-ם) 6160-06-20 מ"י נ' סלום (20.7.22) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של החזקת סכין שלא כדין. בית משפט השלום עמד על פוטנציאל הפגיעה הגלום בהחזקת הסכין, וקבע מתחם ענישה בין חודש ועד 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט שקל לקולה את גילו הצעיר של הנאשם וקבלת האחריות לביצוע העבירה, ולחומרה את עברו הפלילי בעבירות אלימות ואת פוטנציאל הפגיעה הגלום בביצוע העבירה. על הנאשם הוטלו 3 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג 23553-08-18 בביב נ' מ"י (27.11.18) עסקין במי שהחזיק סכין כשלהבה עומד על 22 ס"מ, כמו כן דובר בנאשם הצורך אלוהול באופן קבוע אשר נעדר אופי שיקומי ותמונת המצב העולה מתסקירי שירות המבחן מצביעה על התנהלות בעייתית ביותר של הנאשם. בסופו של דבר נגזרו על המערער 3 חודשי מאסר בפועל.

14. **מכל המפורט, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר למשך חודשים ספורים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל, לצד מרכיבי ענישה נלווים.**

15. לא מצאתי כי בנסיבות המקרה שבפניי, מתקיימים שיקולים המאפשרים לסטות מן המתחם, לקולה או לחומרה.

16. בתוך מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בהתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה.

ראשית אזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ללא צורך בשמיעת הראיות תוך חיסכון בזמן השיפוטי ובזמנם של עדי התביעה. עוד אציין לקולה כי במשך הזמן הרב שחלף, כחמש שנים, לא נפתחו תיקים פליליים חדשים כנגד הנאשם ואין המדובר בעניין של מה בכך, בשים לב לכך שאין זו הפעם הראשונה בה הנאשם מעורב בפלילים ובעברו הרשעה קודמת.

אציין עוד כי הנאשם הופנה לשירות המבחן אשר ביקש לשלבו בהליך טיפולי אך שלל נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרות לאלכוהול ולא הצליח ליטול חלק משמעותי בקבוצה ייעודית לצעירים עוברי חוק, הגם שניסה וניכרה ההשתדלות לעשות כן. משכך, הגם שלא ניתן לומר כי שולב בהליך טיפולי שיקומי מוצלח, ניתן לזקוף לזכותו את מאמציו לשתף פעולה בהתחשב באופיו הילדתי וקשייו המרובים בתחומים השונים. עם זאת, לא די בכך כדי להצדיק סטייה מן המתחם, ויש לנקוט בענישה מרתיעה שתמנע מן הנאשם לשוב ולבצע עבירות דומות, משירות המבחן סבר כי אין בהליך הפלילי כשלעצמו כדי להרתיע את הנאשם מלשוב לעבור עבירות.

בנסיבות אלה יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם שנקבע, הגם שלא התחתון.

סוף דבר

17. לאור האמור לעיל הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 5.2.23 בשעה 08:00 ביחידת ברקאי מפקדת מחוז מרכז, רח' לוחמי בית"ר 6 רמלה.

מובהר לנאשם כי היה ולא ישרים מכל סיבה שהיא את עבודות השירות, ימשיך וירצה את העונש מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר למשך 5 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות או עבירת החזקת סכין או אגרופן.

ג. קנס בסך 1,200 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.23 וב-1 לחודש שלאחריו.

באם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מידי ויועבר לגבייה באמצעות המרכז לגביית קנסות. הנאשם מתבקש לגשת למזכירות בית המשפט לקבלת הוראות בעניין התשלום.

ד. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור במשך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות או עבירת החזקת סכין או אגרופן, ישלם את הסך של 2,500 ₪. לא יצהיר, יאסר למשך 20 יום.

צו להשמדת הסכין.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז טבת תשפ"ג, 09 ינואר 2023, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.